

رامین برتو

اظهارات اخیر دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور ایالات متحده آمریکا، مبنی بر لزوم بازپس‌گیری پایگاه هوایی بگرام از طالبان، بار دیگر افغانستان را در مرکز توجه افکار عمومی جهان و به‌خصوص رسانه‌ها و اندیشکده‌ها قرار داده است. ترامپ دیروز (یکشنبه) در پیام‌هایی تهدیدآمیز اعلام کرد که اگر کابل این پایگاه را به واشنگتن واگذار نکند، «تفاقات بدی» رخ خواهد داد و حالا این موضع‌گیری با واکنش‌های شدید مقامات طالبان، حکومت موقت افغانستان، و همچنین واکنش محاطانه همسایگان و رقبای جهانی آمریکا روبه‌رو شده‌است.

قبل از هر چیز باید توجه شود که پایگاه بگرام، که در شمال کابل قرار دارد، طی دوده گذشته مهم‌ترین مرکز نظامی آمریکا و ناتو در افغانستان بوده و جایگاهی استراتژیک و ویژه در محاسبات نظامی و امنیتی واشنگتن دارد. اکنون، بازگشت دوباره بحث حضور آمریکادر بگرام تنه‌انمازعای جدید در روابط افغانستان و ایالات متحده ایجاد کرده، بلکه رقابت قدرت‌های منطقه‌ای و جهانی در غرب آسیا را نیز وارد مرحله تازه‌ای کرده‌است.

بگرام: تاریخچه و اهمیت استراتژیک

پایگاه هوایی بگرام نخستین بار در دهه ۱۹۵۰ به‌دست‌شوری ساخته‌شدد و پس از اشغال افغانستان در سال ۱۹۷۹، به یکی از مراکز اصلی عملیات ارتش سرخ تبدیل شد.با آغاز حمله آمریکا به افغانستان در سال ۲۰۰۱، این پایگاه به سرعت در اختیار پنتاگون قرار گرفت و طی ۲۰ سال جنگ، مهم‌ترین نقطه تمرکز عملیات نظامی آمریکاعلیه طالبان و سوارمان القاعده بود. واقعیت این است که بگرام تنها یک پایگاه نظامی ساده نیست؛ بلکه موقعیتی راهبردی در تقاطع سه قدرت بزرگ جهان یعنی چین، روسیه و ایران دارد. تحلیلگران نظامی آمریکا بارها تأکید کرده‌اند که این پایگاه به‌عنوان «زمین کلیدی استراتژیک» امکان نظارت و اعمال فشار بر این سه کشور را فراهم می‌سازد. به همین دلیل، خروج شش‌پار زده نیروهای آمریکایی در اوت ۲۰۲۱ و واگذاری کنترل بگرام به طالبان، از نگاه بسیاری در واشنگتن «اشتباهی استراتژیک» قلمداد می‌شود. اکنون بازگشت دوباره موضوع بگرام، نشان می‌دهد که دولت ترامپ به دنبال ترمیم آن «شتباه تاریخی» است؛ اما پرسش اصلی این است که آیا به شراط داخلی و بین‌المللی اجازه چنین بازگشتی را می‌دهد یا خیر؟

طالبان و قاطعیت در برابر فشار!

طالبان که پس از توافق دوحه در سال ۲۰۲۰ و خروج نیروهای خارجی در ۲۰۲۱ قدرت را در کابل به‌دست گرفت، هر گونه حضور نظامی خارجی را «خط قرمز» خود می‌داند. سخنگویان و مقامات

تاکید ترامپ بر بازگشت آمریکا به افغانستان با واکنش تند طالبان روبه‌رو شد؛

بگرام؛ پایگاه شروع تقابل؟!

موضع‌گیری، نه تنها پاسخی قاطع به تهدید ترامپ است، بلکه پیامی به دیگر قدرت‌ها نیز می‌فرستد مبنی بر اینکه افغانستان امروز حاضر نیست بار دیگر میدان اشغال خارجی شود!

با این حال، برخی تحلیلگران بر این باورند که فشارهای اقتصادی، نیاز به تعامل بین‌المللی، و مسائل انسانی ممکن است طالبان را در آینده به سمت نوعی سازش محدود با آمریکا سوق دهد. هر چند این احتمال در حال حاضر ضعیف به نظر می‌رسد.

هراس یکن و مسکو

بازگشت احتمالی آمریکا به بگرام صرفاً موضوعی میان واشنگتن و کابل نیست؛ بلکه پایگاهی بس‌این موقعیت، باز یگران منطقه‌ای و جهانی را نیز نگران کرده‌است. روسیه به عنوان کشوری که همواره نفوذ خود را در آسیای مرکزی حفظ کرده، حضور دوباره آمریکا در افغانستان را

تهدیدی علیه منافع امنیتی خود می‌داند. مسکو که روابط پیچیده‌ای با طالبان دارد، نگران است استقرار مجدد نیروهای آمریکایی در بگرام موجب تقویت حضور اطلاعاتی واشنگتن در مرزهای جنوبی روسیه شود و چنین تحولی می‌تواند به کاهش نفوذ روسیه در آسیای مرکزی و تضعیف ابتکارهای امنیتی مسکو در منطقه منجر شود.

چین نیز واکنشی محتاطانه اما نگران‌نشان داد و سخنگوی وزارت خارجه این کشور تأکید کرد که آینده افغانستان باید به دست مردم این کشور تعیین‌شود و افزایش تنش‌ها خلاف آرمان‌های

عنوان مثال سخنگوی وزارت خارجه پاکستان اعلام کرد این موضوع «مسئله‌ای میان افغانستان و آمریکا است»؛ موضعی که نشان می‌دهد اسلام‌آباد تمایل ندارد مستقیماً وارد این منازعه شود.

چرا آمریکادر پی بازپس‌گیری بگرام است؟
تحلیل‌گران دلایل متعددی را برای علاقه‌دوپاره واشنگتن به بگرام ذکر می‌کنند که نخست موضوع مبارزه با تروریسم است. آمریکا همچنان نگران فعالیت شاخه‌های داعش و القاعده در افغانستان است و بگرام می‌تواند پایگاهی مناسب برای عملیات ضد تروریسم باشد.

بحث موقعیت ژئوپولیتیک هم یکی دیگر از این مسائل است؛ چرا که بگرام در قلب آسیای میانه و نزدیک به چین، روسیه و ایران قرار دارد و این پایگاه ابزاری مؤثر برای رصد و مهار رقبای جهانی آمریکا خواهد بود.

سومین مورد هم جبران اشتباه خروج ۲۰۲۱ از افغانستان است. ترامپ و بسیاری از جمهوری خواهان معتقدند خروج شش‌پار زده بایدن از افغانستان موجب تضعیف اعتبار آمریکا شد و حالا بازگشت به بگرام می‌تواند تلاشی برای بازسازی آن اعتبار باشد.

چهارمین موضوع، رقابت با چین است؛ در شرایطی که رقابت یکن و واشنگتن روز به‌روز تشدید می‌شود، حضور نظامی در بگرام برای آمریکا ابزاری جهت اعمال فشار بر چین و جلوگیری از گسترش نفوذ اقتصادی و امنیتی یکن در افغانستان است.

طالبان در برابر آمریکاکو تاه می‌آید؟

طالبان در مواضع رسمی خود قاطعانه اعلام کرده که واگذاری بگرام غیر ممکن است. تجربه تاریخی نیز نشان می‌دهد که این گروه در برابر تهدیدات خارجی معمولاً سرسختانه مقاومت می‌کند اما با این حال، چند عامل می‌تواند معادله را تغییر دهد که اولین مورد آن بحران اقتصادی است. باید توجه‌شود که افغانستان تحت حاکمیت طالبان با فشار شدید اقتصادی و تحریم‌های بین‌المللی روبه‌رو است و اگر آمریکا پیشنهاد امتیازات اقتصادی و سیاسی چشمگیر بدهد، ممکن است طالبان به برخی همکاری‌های محدود تن دهد.

دومین محور، مسئله زندانیان و گروگان‌ها است. همان‌طور که زلمی خلیل‌زاد اشاره کرده بود، پیشرفت در این موضوع می‌تواند راه را برای توافقات گسترده‌تر، حتی درباره بگرام، باز کند. سومین مورد هم نیاز به مشروعیت بین‌المللی است. طالبان همچنان به رسمیت شناخته نشده و هر گونه توافق با آمریکا شاید راهی برای کاهش انزوای دیپلماتیک کابل باشد. با این وجود، احتمال واگذاری کامل بگرام به آمریکادر کوتاه‌مدت بسیار اندک است و طالبان چنین اقدامی را خیانت به استقلال کشور تلقی خواهد کرد.

تجربه تاریخی نشان می‌دهد که طالبان در برابر تهدیدات خارجی معمولاً سرسختانه مقاومت می‌کنند اما با این حال، چند عامل می‌تواند معادله را تغییر دهد که اولین مورد آن بحران اقتصادی است و سپس موضوع در بر نه کسب مشروعیت از سوی این جریا است

خبر

فون درلاین: جنگ جهانی سوم محتمل نیست اما اروپا باید آماده باشد

اروزلا فون در لاین، رئیس کمیسیون اروپا گفت که از نظر او کشور برای اتحادیه اروپا اگر چه به سمت یک جنگ جهانی سوم پیش نمی‌روند، تأکید کرد که اروپا باید نشان بدهد که توان دفاع از خود در صورت لزوم را دارد. خبرگزاری ریانووستی گزارش داد که فون در لاین در گفت‌وگو با روزنامه لوسوبر بلژیک که امروز (یکشنبه) منتشر شده است، در پاسخ به این سؤال که آیا در میانه تنش‌های اخیر پس از جنگ اوکراین، اتحادیه اروپا با خطر قریب‌الوقوع جنگ

پاشینیان مجدداً رئیس حزب حاکم ارمنستان شد

نخست‌وزیر ارمنستان در یک رای‌گیری بار دیگر به‌عنوان رئیس حزب میانه‌روی حاکم بر این کشور انتخاب شد. در جریان هفتمین کنگره حزب «ایمان مدنی» حزب حاکم ارمنستان، انتخابات تعیین ریاست این حزب برگزار شد که طبق نتایج مقدماتی، «نیکول پاشینیان»، نخست‌وزیر ارمنستان با کسب ۷۵۸ رای به این سمت برگزیده‌شد. این نتیجه حاصل شمارش الکترونیکی آرا بوده

پاشینیان

جهان نما

نیویورک تایمز بررسی کرد؛

از نپال تا بنگلادش؛ تلاطم در

حیات خلوت هند چگونه پیش می‌رود؟

تحولات اخیر در جنوب آسیا باعث شده سیاست هند در جنوب آسیا با چالش‌هایی روبرو شود. شمارا اولی، نخست‌وزیر نپال، اوایل ماه جاری میلادی به دلیل اعتراضات ناآهپانی در این کشور که ناشی از خشم و نارضایتی نسل جوان با به‌اصطلاح نسل زد علیه فساد، نابرابری گسترده و نخیه‌گرایی بود، مجبور به استعفا شد. اعتراضاتی مشابه در بنگلادش در سال گذشته میلادی به بر کناری و فرار «شیخ حسینه» نخست‌وزیر وقت این کشور، منجر شد. در سال ۲۰۲۲ نیز اعتراضات در سریلانکا به دلیل اقتصاد رو به زوال، رئیس‌جمهور این کشور را وادار به کناره‌گیری کرد.

روزنامه نیویورک تایمز نوشته «پی‌بی‌تیان گسترده در منطقه جنوب آسیا، هند را از تمرکز بر جبهه‌طلبی‌هایش برای تبدیل شدن به یک ابرقدرت جهانی بازمی‌دارد». با این حال، هند نمی‌تواند مسائل موجود در حیات خلوت خود را نادیده بگیرد. این کشور هم‌اکنون با اتهاماتی از سوی همسایگان کوچکتر و فقیر تر خود مواجه است که بین بی‌توجهی به آن‌ها و اعمال فشار بر آن‌ها در نوسان است؛ رویکردی که به جای کمک به توسعه این کشورها، از منافع شخصی هند نشئت می‌گیرد.

طبق این گزارش، همسایگانی مانند نپال اغلب خود را به دلیل وابستگی به کمک‌های بشر دوستانه و ثبات اقتصادی به هند وابسته می‌بینند، اما در عین حال از مداخله دهل‌ی در امور داخلی خود به ستوه آمده‌اند. به گفته تحلیلگران، تداوم خلأقدرت در این کشورها یا ناکامی هند در نشان دادن رهبری، منافع این کشور را بیش از پیش به خطر می‌اندازد. این وضعیت همچنین به چین برتری می‌دهد؛ کشوری که با تأمین بودجه سرای پروژه‌های انرژی، ساخت‌وساز و زیرساختی در کشورهای همسایه هند، نفوذ خود را از هیمالیا تا اقیانوس هند گسترش می‌دهد.

مایکل کوگلمن، تحلیلگر مسائل جنوب آسیا و عضو ارشد بنیاد آسیا-پاسفیک در کانادا، اظهار داشت: «هند نمی‌تواند بی تفاوت باشد و تصور کند که احساسات منفی همسایگانش به دلیل وابستگی آن‌ها به حمایت هند خنثی می‌شود. خطر رای هند این است که بی‌ثباتی منطقه به ظهور رهبران جدید یا ایجاد فضای بیشتر برای بازیگران سیاسی مخالف منافع هند منجر شود».

هند همواره اهمیت تقویت روابط اقتصادی با شر کایی را که تاریخ و فرهنگش عمیقاً با آنها گره خورده است، درک کرده است. «اولویت با همسایه» فصلی از کتاب راهنمای سیاست خارجی دهلی است. جنوب آسیا که شامل نپال، سریلانکا، بنگلادش، بوتان، پاکستان و مالدیو می‌شود، محل زندگی یک چهارم از جمعیت جهان است و بزرگ‌ترین جمعیت جوان را در خود دارد. دیپلماسی منطقه‌ای هند به طور فزاینده‌ای تحت تأثیر رقابت آن با چین قرار گرفته است، زیرا هر دو برای تبدیل شدن به رهبران جنوب جهانی تلاش می‌کنند.

گوتام بامباواله، سفیر سابق هند در چین گفت: «ارزش پیشنهادی هند برای همسایگانش این است که اقتصاد هند به سرعت در حال رشد است و شمانیز می‌تواند با همکاری با هند، همراه با ما رشد کند».

نیویورک تایمز در ادامه نوشته «هند در حال حاضر همسایه‌ای به نام پاکستان در غرب خود دارد. در شرق آن، بنگلادش، کشوری با ۱۷۰ میلیون نفر جمعیت قرار دارد که به شورشیان ضد هند پناه داده است و مدت‌هاست که با هند بر سر مهاجران غیرقانونی که از مرز هنداست که ۲۵۰۰ مایلی خود می‌کشند، درگیر است. سریلانکادر جنوب هند، از چین دعوت کرد تا بنسدری را در امتداد یک آبراه استراتژیک، تنها چند صد مایل از سواحل هند، تأمین مالی کند و این مساله امنیت ملی هند را تهدید می‌کند».

کشمکش ژئوپلیتیکی بین ۲ غول آسیایی، ابزاری بیش نیستند، اگر چه به طور فرصت‌طلبانه یکی را علیه دیگری به کار گرفته‌اند. احزاب سیاسی با شعارهای «ضد هند» یا «طرفدار چین» مبارزه انتخاباتی کرده‌اند. در نپال، اولی تمایلات کاملاً طر فدار چین داشت، اما جایگزین او «شوشیلاراکي» رئیس سابق دادگستری که تا انتخابات ماه مارس به عنوان نخست وزیر موقت انتخاب شده، قبل از هر شخص دیگری با نان‌ردار مودی، نخست وزیر هند، تماس گرفت. نپال کشوری با ۳۰ میلیون نفر جمعیت در هیمالیا، ارتباطات عمیق فرهنگی و مرز مشترک بیش از یک مایلی با هند دارد و برای تأمین مایحتاج ضروری چون سوخت به هند وابسته است. اما روابط دو کشور در یک دهه گذشته پر تنش شده بود

در سال ۲۰۱۵ که نپال در حال بهبودی از از زمین لرزه‌های مرگبار بود، هند ارسال تانکرهای حمل سوخت به این کشور را با استناد به ناآرامی سیاسی بر سر پیش‌نویس قانون اساسی جدید در نپال متوقف کرد. اما نپال، هندرا متهم کرد که علت این کارش مجازات امتناع از الصاق مفاد به پیش‌نویس این قانون اساسی جدید است که به نفع گروه‌های نپالی نزدیک به هند هستند. این مناقشه به احساسات ضد هندی منجر شد و نپال چندین توافق با چین امضا کرد. این موضوع به مایه اختلاف با هند تبدیل شد، کشوری که در مورد روابط نپال و چین ذهنیت برد و پاخت دارد.

آکهی فقدان مدرک تحصیلی

مدرک فارغ‌التحصیلی اینجانب **زهرآ شهبازی دستجرده** فرزند کریم به شماره شناسنامه ۱۳۷۱۶۸۵۹۷۳ صادره از اصفهان در مقطع کارشناسی رشته علمی کاربردی حسابداری-حسابرسی صادره از واحد دانشگاهی آزاد خوراسگان به شماره ۱۳۷۸۰۰۲۷۸-۱۷۹۴۱۷۵۰ مفقود گردیده است و فاقد اعتبار می‌باشد. از بابتبده تقاضای می‌شود اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسگان به نشانی اصفهان – خیابان جی شرقی ارغوانیه بلوار دانشگاه تلفن ۱۴-۲۵۳۵۳۵۰۰ ارسال نمایید.

آکهی